č. j. 6 A 20/2002 - 80

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobců: a) S. z. H. K., občanské sdružení, b) O. s. za š. d., občanské sdružení,** oba zastoupeni Mgr. P. D., proti **žalovanému: Ministerstvo pro místní rozvoj,** se sídlem Staroměstské nám. 6, Praha 1, **za účasti zúčastněných osob:** 1) Město Chlumec nad Cidlinou, se sídlem Klicperovo nám. 64, Chlumec nad Cidlinou I, 2) Obec Žehuň, se sídlem Žehuň 136, 3) Ředitelství silnic a dálnic ČR, se sídlem Na Pankráci 546/56, Praha 4, zastoupené JUDr. Vladimírem Boubelou, advokátem, se sídlem Na Poříčí 1071/17, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 29. 11. 2001, č. j. 18166/01 - 33/1294,

takto:

I. Rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 29. 11. 2001, č. j. 18166/01 - 33/1294, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalobcům **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

Rozhodnutím Okresního úřadu Nymburk, referátu regionálního rozvoje, bylo dne 30. 5. 2001, č. j. 070/980/00 - So, na základě návrhu Ředitelství silnic a dálnic ČR vydáno územní rozhodnutí, kterým byla umístěna stavba „Dálnice D11, stavba 1104 Libice nad Cidlinou -

Chýšť“ na uvedených pozemcích v katastrálních územích okresů Nymburk, Kolín, Hradec Králové a Pardubice.

Odvolání žalobců proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta podle § 60 správního řádu jako nepřípustná rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 29. 11. 2001, č. j. 18166/01 - 33/1294. Žalovaný své rozhodnutí odůvodnil poukazem na rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 16. 5. 2001, č. j. ÚPS/4003/01, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí Okresního úřadu Nymburk o tom, že občanské sdružení S. z. Hradec Králové není účastníkem územního řízení o umístění stavby „Dálnice D11, stavba 1104 Libice nad Cidlinou - Chýšť“ a na rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 16. 5. 2001, č. j. ÚPS/3730/01, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí Okresního úřadu Nymburk o tom, že Sdružení za šetrnou dopravu, občanské sdružení, není účastníkem stejného řízení, která nabyla právní moci.

V souladu s § 60 správního řádu, podle něhož je odvolací orgán povinen přezkoumat i nepřípustné odvolání z toho hlediska, zda neodůvodňuje obnovu řízení anebo změnu nebo zrušení rozhodnutí mimo odvolací řízení, žalovaný zkoumal, zda předložená nepřípustná odvolání neobsahují tvrzení zakládající některý z důvodů pro obnovu již pravomocně ukončeného územního řízení; bylo shledáno, že žádný z důvodů taxativně stanovených v § 62 odst. 1 správního řádu naplněn není.

Ve velmi obsáhlé žalobě žalobci především namítají, že byli zkráceni na právu účastnit se řízení před správními orgány. Oba žalobci odvozují své právo účastnit se územního řízení z § 34 odst. 3 stavebního zákona v kombinaci s § 70 zákona č. 114/1992 Sb. Podrobně zdůvodňují své právo zúčastnit se řízení před správními orgány a namítají, že jim bylo znemožněno vyhovět zcela dikci zákona a oznámit svou účast v řízení do 8 dnů od jeho zahájení, protože správní orgán I. stupně je informoval o zahájeném územním řízení až dva měsíce od zahájení řízení, ačkoliv mu zákon o ochraně přírody a krajiny ukládá povinnost informovat o zahajovaných správních řízeních občanská sdružení předem. Žalobci tak byli rozhodnutím správních orgánů obou stupňů zkráceni na svém právu účastnit se předmětného územního řízení. Dále dovozují, že účastenství prvního žalobce svědčí i další právní důvod, když podle § 8 odst. 5 zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, je účastníkem řízení i občanské sdružení, které podalo písemné vyjádření k dokumentaci o hodnocení vlivů na životní prostředí podle § 7 odst. 1 uvedeného zákona. První žalobce tyto podmínky splnil, když podal písemné vyjádření k tzv. dokumentaci. V další části své žaloby potom žalobci podrobně zdůvodňují, že byli zkráceni v právu na spravedlivý proces. Žalobci proto navrhli, aby Vrchní soud v Praze zrušil rozhodnutí správních orgánů obou stupňů.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě poukázal na to, že o otázce postavení občanských sdružení Svoboda zvířat Hradec Králové a Sdružení za šetrnou dopravu v územním řízení, jež by mohla být předběžnou otázkou, bylo pravomocně rozhodnuto rozhodnutími Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 16. 5. 2001, č. j. ÚPS/4003/01 a č. j. ÚPS/3730/01. Podle § 40 odst. 1 správního řádu byl žalovaný takovými rozhodnutími v daném případě vázán a za této situace nemohl s podanými odvoláními nakládat jinak, než jako s odvoláními nepřípustnými. Žalovaný proto navrhl, aby žaloba obou žalobců byla zamítnuta.

Vrchní soud v Praze, u něhož žaloba napadla, o věci nerozhodl do 1. 1. 2003, proto v souladu s § 132 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), věc

postoupil Nejvyššímu správnímu soudu k dokončení řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s. (§ 130 odst. 1 s. ř. s.) jako soudu věcně příslušnému.

S ohledem na souhlas žalovaného s rozhodnutím o věci bez jednání a s přihlédnutím k nevyjádření nesouhlasu žalobců s takovým projednáním Nejvyšší správní soud rozhodl o věci samé bez jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Jak již bylo uvedeno, otázka účastenství žalobců v územním řízení byla posuzována v samostatném správním řízení, přičemž rozhodnutím Okresního úřadu Nymburk ze dne 6. 4. 2001, č. j. 070/vl. 54/2001 - So, byla Svoboda zvířat Hradec Králové, občanské sdružení, vyloučena z účastenství na územním řízení o vydání rozhodnutí o umístění stavby „Dálnice D11, stavba 1104 Libice nad Cidlinou - Chýšť“, a to pro nesplnění podmínky stanovené v § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Uvedeným správním orgánem bylo stejně rozhodnuto o občanském sdružení S. z. š. d., a to rozhodnutím ze dne 6. 4. 2001, č. j. 070/vl. 55/2001 - So. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla v odvolacím řízení potvrzena rozhodnutími Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 16. 5. 2001, č. j. ÚPS/4003/01, a č. j. ÚPS/3730/01. Proti rozhodnutí správního orgánu podal žalobce Svoboda zvířat Hradec Králové, občanské sdružení, v zákonné lhůtě žalobu k Městskému soudu v Praze. Uvedený soud rozsudkem ze dne 5. 3. 2003, sp. zn. 28 Ca 295/2001, rozhodnutí správních orgánů obou stupňů zrušil, když dospěl k názoru, že lhůtu pro přihlášení občanského sdružení za účastníka správního řízení je nutné v případě, kdy je správní řízení zahájeno na návrh účastníka řízení, počítat nikoli ode dne zahájení řízení, ale až ode dne, kdy je občanské sdružení o tomto řízení informováno. Ustanovení § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny je podle názoru Městského soudu v Praze třeba vykládat ve vzájemné souvislosti s odst. 2 citovaného ustanovení, neboť i výklad zastávaný žalovaným by vedl v těchto případech k popření smyslu celého ustanovení § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny. Pokud zákon stanoví určitou lhůtu, během níž může účastník řízení uplatnit své právo, není možné počátek této lhůty odvíjet od skutečnosti, o které nemá tento účastník žádnou povědomost a není o ní informován. Proti rozsudku Městského soudu v Praze podal kasační stížnost Krajský úřad Středočeského kraje, o níž rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 13. 11. 2003, č. j. 2 As 13/2003 - 60, tak, že ji zamítl. Nejvyšší správní soud se ztotožnil s posouzením věci Vrchním soudem v Praze a poukázal na to, že v daném případě bylo oznámení o zahájení správního řízení doručeno žalobci Svoboda zvířat Hradec Králové, občanské sdružení, dne 4. 6. 1998 a svou účast ve správním řízení oznámil tento žalobce přípisem ze dne 6. 6. 1998, tedy před uplynutím stanovené lhůty počítané ode dne doručení oznámení o zahájení řízení. Správní orgány obou stupňů tak podle názoru Nejvyššího správního soudu rozhodly o vyloučení žalobce Svoboda zvířat Hradce Králové, občanské sdružení, z účastenství na daném řízení v rozporu se zákonem.

Obdobně rozhodl Městský soud v Praze i ohledně žalobce Sdružení pro šetrnou dopravu, občanské sdružení, a to rozsudkem ze dne 26. 11. 2002, č. j. 38 Ca 353/2001 - 30, jímž byla rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 16. 5. 2001, č. j. ÚPS/3730/01, a rozhodnutí Okresního úřadu Nymburk ze dne 6. 4. 2001, č. j. 070/vl. 55/2001 - So, zrušena a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Podání kasační stížnosti proti tomuto rozsudku nepřicházelo v úvahu, protože podle § 131 s. ř. s. bylo možno kasační stížnost podat pouze proti rozhodnutím krajských soudů vydaným po dni účinnosti soudního řádu správního, tj. po 1. 1. 2003.

Pravomocnými rozsudky Městského soudu v Praze a Nejvyššího správního soudu (pokud jde o žalobce S. z. H. K., občanské sdružení) byla tedy otázka účastenství žalobců

ve správním řízení posouzena zcela odchylně od rozhodnutí Okresního úřadu Nymburk a Krajského úřadu Středočeského kraje. Žalovanému sice nelze vytýkat, že při rozhodování o odvolání žalobců vyšel z pravomocného rozhodnutí Okresního úřadu Nymburk a Krajského úřadu Středočeského kraje o tom, že žalobci nejsou účastníky územního řízení o umístění stavby „Dálnice D11, stavba 1104 Libice nad Cidlinou - Chýšť“, protože však uvedená rozhodnutí byla na základě soudního přezkumu shledána nezákonnými, přičemž byl vysloven zcela jednoznačný závěr, že žalobci měli být považováni za účastníky uvedeného územního řízení, považuje Nejvyšší správní soud za správné zrušit napadené rozhodnutí žalovaného s tím, že na žalovaném bude, aby odvolání žalobců věcně posoudil. Přitom nutno souhlasit s prvním žalobcem v tom, že pokud podal písemné vyjádření k tzv. dokumentaci o hodnocení vlivů na životní prostředí, měl být podle § 8 odst. 5 zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, účastníkem řízení. Rozhodování správních orgánů o účastenství řízení v řízení o umístění stavby se totiž týkalo pouze údajného nesplnění podmínek podle § 70 zákona č. 114/1992 Sb.

Z uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.).

Žalobci by sice s ohledem na plný úspěch ve věci měli proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.), soud však za použití § 60 odst. 7 s. ř. s. rozhodl, že se žalobcům náhrada nákladů řízení nepřiznává, když vzal v úvahu, že napadené rozhodnutí bylo ovlivněno pravomocným rozhodnutím jiného správního orgánu o tom, že žalobci nejsou účastníky řízení o umístění stavby.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. prosince 2004

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu